KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juni 1975

om støtte ydet af den belgiske regering i medfør af den belgiske lov af 17. juli 1959 om indførelse og samordning af foranstaltninger til fremme af den økonomiske ekspansion og opbygningen af nye industrier

(Den franske og den nederlandske tekst er de eneste autentiske)

(75/397/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fælllesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte artikel at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger,

og ud fra følgende betragtninger :

I. Den belgiske lov af 17. juli 1959 indfører foranstaltninger til fremme af den økonomiske ekspansion og opbygningen af nye industrier og fastsætter med henblik herpå forskellige former for støtte, som kan ydes til aktiviteter, der bidrager »til oprettelse, udvidelse, omstilling og modernisering af nationale industrieller håndværksvirksomheder«, og som er i overensstemmelse med den almindelige økonomiske interesse ; i henhold til arrêté royal d'execution af 17. august 1959 (1) betragtes »navnlig« : »igangsættelsesarbejder inden for rammerne af beskæftigelsespolitikken ; opbygning af nye industrier og fremstilling af nye produkter ; udvikling af eksisterende virksomheder, der tilpasser sig de nye markedsvilkår ; forbedring af situationen i kriseramte økonomiske sektorer ; en mere rationel udnyttelse af landets økonomiske ressourcer ; forbedring af arbejdsvilkårene, forbedring af betingelserne for virksomhedernes driftsvilkår ved en stigning i produktiviteten eller rentabiliteten, forbedring af produkternes kvalitet ; fremstilling af eller udvikling af virksomhedernes forskningsudstyr« som værende i overensstemmelse med denne almindelige interesse ;

i henhold til nævnte lov kan den belgiske regering til fordel for de investeringer, som virksomhederne foretager med disse formål for øje, indrømme et vist antal fordele, som i det væsentlige består i :

— rentegodtgørelse for kreditter, som virksomhederne stifter til gennemførelse af de nævnte investeringer, idet disse godtgørelser almindeligvis er på 2 %, som kan forhøjes til 4 %, når det drejer sig om aktiviteter, der falder ind under de målsætninger, der er fastlagt i regeringens femårsplan, eller endnu mere »når konjunkturerne gør det ønskeligt« ; uden at loven eller dens gennemførelsesbestemmelser indeholder præcise bestemmelser i denne henseende, dækker de lån, til hvilke der således ydes rentegodtgørelse, almindeligvis 50 % af beløbet af de investeringer, der foretages, mens godtgørelsen ydes for en periode på 3-5 år ;

— statsgarantier for de kreditter, som stiftes i bankinstitutter af de virksomheder, som har nydt godt af ovennævnte godtgørelse ;

— fritagelse for beskatning af fast ejendom i fem år ;

mellem 1965 og 1969 steg de af virksomhederne stiftede kreditter, der således gav anledning til ydelse af den i loven af 17. juli 1959 fastsatte godtgørelse, til mellem 5 og 10 milliarder bfr. hvert år, og der er således ydet støtte til ca. 1/3 af de investeringer, der er foretaget i den belgiske forarbejdningsindustri ; uden at det er muligt at fremkomme med nøjagtige statistiske oplysninger, er der alvorlig grund til at antage, at denne støtteordning har været bragt i anvendelse ligeså intensivt efter 1969 ;

en sådan støtteordning kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og true med at fordreje konkurrencevilkårene som omhandlet i artikel 92, stk. 1 ;

II. Det er klart, at denne støtteordning efter sin målsætning ikke kan nyde godt af de i artikel 92, stk. 2, og stk. 3, litra b), fastsatte undtagelsesbestemmelser ;

på grund af den overordentlig generelle karakter af de kriterier, der er opstillet i loven af 17. juli 1959 og arrêté royal d'exécution af 17. august 1959 til afgrænsning af de aktiviteter, der kan nyde godt af de heri omhandlede fordele, har de kompetente belgiske myndigheder mulighed for, i henhold til deres skønsmæs-

(1) Moniteur belge af 29. 8. 1959.

sige beføjeleser og uden nogen form for forudgående kontrol fra Kommissionens side, at lade alle industrivirksomheder nyde godt af disse fordele, uanset deres geografiske placering og uden hensyn til hvilken industrigren, de tilhører, efterhånden som det forekommer den nødvendigt ;

efter dens anvendelsesområde opfylder den pågældende støtteordning derfor ikke betingelserne for anvendelse af de i artikel 92, stk. 3, litra a) eller c) fastsatte undtagelsesbestemmelser til fordel for støtte til fremme af udviklingen af »erhvervsgrene« eller »regioner«, da de støtteforanstaltninger, den hjemler, kan anvendes til fordel for alle erhvervsgrene og på hele det belgiske territorium ;

på grund af dette udstrakte anvendelsesområde finder Kommissionen det i øvrigt umuligt at vurdere virkningerne af de pågældende støtteordninger på samhandelen og konkurrencen inden for Fællesskabet, idet en sådan vurdering i det mindste forudsætter et nøjagtigt og forudgående kendskab til de regioner eller erhvervsgrene, inden for hvilke de begunstigede virksomheder udfolder deres aktivitet ;

når en medlemsstat påtænker at indføre en støtteordning med en bestemt sektoral eller regional målsætning, er den underkastet de materielle forskrifter og procedurebestemmelser i EØF-traktatens artikel 93, stk. 3 og stk. 2 ; i kraft af en sådan generel støtteordning som omhandlet i den belgiske lov af 17. juli 1959 kan den belgiske regering til enhver tid tage de pågældende forholdsregler i anvendelse uden hensyn til de nævnte forskrifter og procedureregler ;

denne støtteverordning kan følgelig ikke under de nuværende betingelser for dens anvendelse betragtes som forenelig med det fælles marked ;

III. Den belgiske regering kan dog have behov for at råde over en støtteordning, der gør det muligt for den at gribe ind i erhvervslivet, hver gang det viser sig nødvendigt, og uden på forhånd at være bundet af geografiske eller sektorale begrænsninger ;

det er muligt at tage hensyn til dette behov og samtidig respektere Fællesskabets krav vedrørende støtte, hvis Kommissionen forud for ydelsen heraf som hjemlet i denne ordning er i stand til at kontrollere, at støtten under hensyn til dens anvendelsesområde og målsætning opfylder de betingelser, der er opstillet i de af traktaten hjemlede undtagelser fra princippet om støttens uforenelighed med fællesmarkedet ;

med henblik herpå og under hensyn til den pågældende støtteordnings målsætning, som er at lette oprettelsen, udvidelsen, omstillingen og moderniseringen af industrivirksomheder, er en af de vigtigste faktorer kenskabet til den industriesektor/industrigren eller den geografiske region/område, hvor støttens virkninger gør sig gældende ;

det er følgelig vigtigt, at Kommissionen i forvejen og på de i artikel 93, stk. 3, i EØF-traktaten fastsatte betingelser får forelagt :

— programmer, som den belgiske regering med henblik på anvendelse af loven af 17. juli 1959 efterhånden måtte føle sig foranlediget til at fastlægge til fordel for visse industrisektorer/industrigrene eller visse geografiske regioner/områder,

eller i mangel heraf

— isolerede tilfælde af anvendelse, som den måtte foretage til fordel for enkelte virksomheder, dersom disse tilfælde kan få væsentlig betydning for konkurrencen og samhandelen inden for Fællesskabet ;

IV. På grundlag af tilsvarende betragtninger har Kommissionen ved sin beslutning 72/173/EØF af 26. april 1972 [1] følt sig foranlediget til at stille de samme krav for så vidt angår den i artikel 5 i den belgiske lov af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion hjemlede sektorale støtte ; denne støtte er af lignende art og har en lignende målsætning som den ved lov af 17. juli 1959 hjemlede ;

eftersom Kommissionen på daværende tidspunkt var sig fuldt ud bevidst, at den ved denne beslutning påbudte kontrolprocedure med hensyn til sektoral støtte i medfør af artikel 5 i loven af 30. december 1970 ikke kunne få nogen virkning, så længe anvendelsen af støtte i medfør af loven af 17. juli 1959 unddrog sig en sådan procedure, anmodede Kommissionen de belgiske myndigheder om ligeledes at overholde den, for så vidt angår den nævnte støtte ; der blev indgået en uformel aftale herom ;

den belgiske regering har siden beslutningen af 26. april 1972 ikke givet Kommissionen meddelelse om nogen anvendelse af den ved artikel 5 i loven af 30. december 1970 hjemlede sektorale støtte eller af lignende foranstaltninger i medfør af loven af 17. juli 1959, med undtagelse alene af en sag med hensyn til hvilken, Kommissionen — der var blevet opmærksom på forholdet gennem pressen — har anmodet den om at overholde den ovenfor nævnte uformelle aftale [2] —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Kongeriget Belgien træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den støtte, der ydes i medfør af loven af 17. juli 1959, for fremtiden tildeles på følgende betingelser :

---

[1] EFT nr. L 105 af 4. 5. 1972, s. 13.

[2] jf. Kommissionens beslutning 73/293/EØF af 11. 9. 1973 om den belgiske regerings støtteforanstaltninger vedrørende raffinaderier i Antwerpen og Kallo — EFT nr. L 270 af 27. 9. 1973, s. 22.

— i de tilfælde, hvor denne støtte anvendes i henhold til programmer, der har interesse for alle de virksomheder, der findes i en industrisektor/industrigren eller en region/geografisk område, gives der Kommissionen meddelelse om disse programmer, således at den i forvejen kan udtale sig om denne anvendelse ; denne meddelelse skal indeholde alle de oplysninger, som normalt er nødvendige, for at Kommissionen kan vurdere en støtteordning med en særlig sektoral eller regional målsætning (de karakteristiske træk ved sektoren eller regionen, de mål det gælder om at nå, støttens nærmere udformning og omfang) ;

— i tilfælde af anvendelse af denne støtte til en eller et begrænset antal virksomheder meddeles de i artikel 2 definerede enkelte og betydningsfulde tilfælde til Kommissionen, således at den i forvejen kan udtale sig herom ; denne meddelelse skal indeholde de samme oplysninger som tidligere nævnt ;

Artikel 2

Som betydningsfulde tilfælde af anvendelse af støtte som omhandlet i artikel 1, andet led, betragtes :

— de tilfælde, hvor investeringen når op på eller overstiger et beløb på 2 millioner europæiske RE, uanset støttens størrelse ;

— de tilfælde, hvor støtten når op på eller overstiger 15 % i nettosubventionsækvivalens i forhold til investeringsbeløbet, uanset dettes størrelse.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juni 1975.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand